

หลักกฎหมายภาษีต่างประเทศเกี่ยวกับธุรกิจเกษตรกรรม

การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่มของธุรกิจเกษตรกรรมในประเทศต่าง ๆ จะมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะประเทศที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมทางการเกษตร อย่างเช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศสหราชอาณาจักรซึ่งจะมีบทบัญญัติกฎหมายภาษีที่กำหนดวิธีปฏิบัติเป็นพิเศษ ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากเป็นธุรกิจที่มีความแตกต่างจากธุรกิจผลิตสินค้าทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพของสินทรัพย์ หรือการสามารถผลผลิตสินทรัพย์ใหม่ได้ ทำให้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่มีความสอดคล้องกับลักษณะการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เสียภาษีในการลดความยุ่งยากในการปฏิบัติตามกฎหมาย และลดข้อพิพาทระหว่างรัฐกับผู้เสียภาษี

สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกามีกฎหมายภาษีเกี่ยวกับธุรกิจเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกำหนดระยะเวลาในการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมเป็นการเฉพาะหรือเรื่อง การเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่มีการวัดมูลค่าและรับรู้รายการสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพที่สอดคล้องกับการแปรรูปเชิง ส่วนในประเทศสหราชอาณาจักรก็มีบทบัญญัติสำหรับธุรกิจเกษตรกรรม ในเรื่องการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการให้สิทธิประโยชน์ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละศูนย์ สำหรับการขายสัตว์และพืชผลทางการเกษตรในบางกรณี

4.1. การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของธุรกิจเกษตรกรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา

ตาม Publication 225 Farmer's Tax Guide¹, Publication 538 Accounting Periods and Methods² และกฎหมายภาษี (Internal Revenue Code) ของประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้ของธุรกิจเกษตรกรรมไว้เป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่มีความแตกต่างจากธุรกิจประเภทอื่น โดยให้ผู้เสียภาษีเลือกหลักเกณฑ์ในการยื่นแบบได้ว่าจะใช้เกณฑ์เงินสด (Cash Method) หรือเกณฑ์สิทธิ (Accrual Method)

ในกรณีที่ธุรกิจเกษตรกรรมเลือกใช้เกณฑ์สิทธิ ก็จะสามารถบันทึกสินทรัพย์ชีวภาพนั้น ๆ ว่าจะเป็นสินทรัพย์หรือสินค้า เนื่องจากวิธีปฏิบัติของแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน ในกรณีรับรู้สินทรัพย์ก็จะไม่สามารถตีราคาได้ แต่จะมีการรับรู้ค่าใช้จ่ายเป็นพิเศษ โดยจะสามารถเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาได้ตามระยะเวลาให้ผลผลิต หรือจะเลือกรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ นั้นเป็นต้นทุนผลผลิต (Uniform Capitalization Rules) แต่หากรับรู้สินทรัพย์อย่างสินค้าก็ถือว่าเป็น “สินค้าฟาร์ม (Farm Inventory)” ซึ่งจะสามารถเลือกวิธีวัดมูลค่าสินค้าได้ตาม วิธีราคาฟาร์ม (Farm Method), หรือวิธีราคาปศุสัตว์เป็นหน่วย (Unit-livestock-price Method) ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นวิธีวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพเป็นการเฉพาะ

4.1.1 การหักค่าสึกหรอและเสื่อมราคาสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อผลผลิต

เช่นเดียวกับประเทศไทย ในกรณีที่กิจการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจเกษตรกรรม และกิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์เกินกว่าหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี กิจการจะหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทำให้ได้ทรัพย์สินนั้นมาเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นไม่ได้ การรับรู้ค่าใช้จ่ายนี้จะต้องรับรู้ในลักษณะของค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา หรือค่าเสื่อมสูญ นอกจากนี้ยังสามารถเลือกที่จะใช้สิทธิประโยชน์ในการหักรายจ่ายแบบพิเศษได้

¹ Internal Revenue Services. “Publication 225 Farmer's Tax Guide.” <<http://www.irs.gov/pub/irs-pdf/p225.pdf>> 10 December 2007.

² Internal Revenue Services. “Publication 538 Accounting Periods and Methods.” <<http://www.irs.gov/pub/irs-pdf/p358.pdf>> 10 December 2007.

ทรัพย์สินที่สามารถหักค่าเสื่อมราคาได้จะต้องเป็นทรัพย์สินที่กิจการใช้ในทางการค้าหรือประกอบธุรกิจ โดยกฎหมายภาษีของประเทศสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue Code) มาตรา 1231(b) (3) กำหนดให้ทรัพย์สินที่ใช้ในทางการค้าหรือประกอบธุรกิจรวมไปถึง (A) สัตว์จำพวกวัวควาย และม้า ไม่ว่าจะถือครองเพื่อจำหน่ายเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ หรือรีดนมและถือครองมาแล้วไม่ต่ำกว่า 24 เดือน และ (B) ปศุสัตว์อื่น ไม่ว่าจะถือครองเพื่อจำหน่ายเป็นพ่อแม่พันธุ์หรือรีดนม และถือครองมาแล้วไม่ต่ำกว่า 12 เดือน แต่จะไม่รวมถึงสัตว์ปีก

ปศุสัตว์ที่กิจการซื้อมาเพื่อเป็นพ่อ-แม่พันธุ์ หรือให้ผลิตผล กิจการสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในปศุสัตว์เหล่านี้ได้ หากกิจการมิได้บันทึกปศุสัตว์ไว้ในบัญชีสินค้า (inventory account) ปศุสัตว์ที่กิจการเลี้ยงไม่สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาได้ เนื่องจากกิจการสามารถหักค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเป็นรายจ่ายในแต่ละรอบได้ โดยไม่ต้องนำมารวมไว้เป็นต้นทุน

สำหรับฐานที่ใช้ในการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคานั้น กฎหมายภาษีของประเทศสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue Code) มาตรา 162 กำหนดให้นำจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปเพื่อซื้อ ขยายพันธุ์ เป็นเงินที่ใช้ในการลงทุนในทรัพย์สิน และหักเป็นค่าเสื่อมราคา ส่วนค่าอาหาร และค่าดูแลรักษาสัตว์ที่เกิดขึ้นในแต่ละรอบนั้นสามารถหักได้ทันที

กฎหมายภาษีของประเทศสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue Code) มาตรา 168 กำหนดวิธีการในการหักค่าเสื่อมราคา โดยจะเริ่มหักตั้งแต่วรอบเวลาที่สามารถใช้งานได้ จะต้องหักเมื่อทรัพย์สินนั้นสามารถใช้งาน (place in service) ในทางธุรกิจหรือก่อให้เกิดเงินได้ การสามารถใช้งาน (place in service) ทรัพย์สินสามารถที่จะใช้งานเมื่อทรัพย์สินพร้อมและสามารถที่จะใช้ในกิจการ ในการก่อให้เกิดเงินได้ แม้ว่ากิจการจะยังไม่ได้ใช้ทรัพย์สินนั้น แต่หากทรัพย์สินนั้นพร้อมที่จะใช้งานก็ถือว่าทรัพย์สินนั้นสามารถใช้งานได้ สำหรับปศุสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจะเริ่มเมื่อปศุสัตว์นั้นอยู่ในระยะที่เจริญเติบโตเต็มที่ ซึ่งหมายถึงรอบเวลาที่สัตว์นั้นสามารถทำงาน ให้นม หรือพร้อมผสมพันธุ์ เพื่อให้ผลผลิต

ในการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจะใช้ The Modified Accelerated Cost Recovery System (MACRS) MACRS ประกอบด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา 2 ระบบ คือ 1) the General Depreciation System (GDS) และ 2) the Alternative Depreciation System (ADS) ในการเลือกระบบการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา กิจการจะต้องใช้ GDS เว้นแต่กฎหมายกำหนดให้สิทธิที่จะเลือกใช้ ADS ได้

ตาราง 3 ระยะเวลาในการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ในธุรกิจเกษตรกรรม

สินทรัพย์	ระยะเวลาในการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคา (ปี)	
	GDS	ADS
โรงเรือนทางการเกษตร	10	15
ฝูงวัว (ให้นม หรือพ่อ-แม่พันธุ์)	5	7
แพะ แกะ (พ่อ-แม่พันธุ์)	5	5
หมู (พ่อ-แม่พันธุ์)	3	3
ม้า		
พ่อ-แม่พันธุ์และทำงานน้อยกว่า 12 ปี	7	10
พ่อ-แม่พันธุ์และทำงานน้อยกว่า 12 ปี	3	10
ม้าแข่ง	10	12
ต้นไม้ที่ให้ผลผลิต	12	12

ที่มา : Publication 225 Cat. No. 11049L

นอกจากนี้กิจการอาจจะไม่ใช้วิธีหักค่าเสื่อมราคา แต่อาจจะใช้หลักเกณฑ์รวมราคา (the Uniform Capital Rules) ซึ่งเป็นหลักการที่ใช้กับธุรกิจผลิตสินค้า หลักเกณฑ์นี้เป็นการกระจายต้นทุนลงไปในมูลค่าสินค้า โดยกิจการจะต้องรวมต้นทุนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเฉลี่ยไว้ในมูลค่าของสินค้าที่ผลิตขึ้น จึงไม่มีการนำรายจ่ายมาหักเป็นในรอบระยะเวลาปัจจุบัน สำหรับการขยายพันธุ์พืช และสัตว์เพื่อธุรกิจถือเป็นการผลิตสินค้าอย่างหนึ่งที่ใช้หลักเกณฑ์นี้ได้

สำหรับในประเทศไทย แม้ว่าธุรกิจเกษตรกรรมที่มีนโยบายในการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ชีวภาพให้ผลผลิต สามารถหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาในทางภาษีได้ แต่ระยะเวลาในการหักยังไม่มีการกำหนดเวลาไว้ตามระยะเวลาการให้ผลผลิตอย่างเช่นในประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามการหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาในประเทศสหรัฐอเมริกาคงจำกัดเฉพาะสินทรัพย์ชีวภาพที่กิจการซื้อเท่านั้น หากเป็นกรณีที่เกิดขึ้นเองจะหักค่าใช้จ่ายได้ตามรอบเวลา

4.1.2 การบันทึกบัญชีสินทรัพย์ชีวภาพแบบสินค้าฟาร์ม (Farm Inventory)

สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกา กฎหมายภาษีให้กำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อผลผลิต ไม่ว่าจะเป็นปศุสัตว์ ไม้ยืนต้น เป็นพิเศษ กล่าวคือ ธุรกิจเกษตรกรรมสามารถเลือกที่จะถือครองสินทรัพย์เหล่านี้โดยสินทรัพย์ทั่วไปที่จะสามารถหักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาได้ หรือจะเลือกถือครองอย่างสินค้า ที่เรียกว่า “สินค้าฟาร์ม (Farm Inventory)” ได้ ซึ่งสามารถตีราคาได้ตามกฎหมายภาษีของประเทศสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue Code) มาตรา 471

การตีราคาสินค้าฟาร์ม (Farm Inventory) เป็นหลักการพิเศษสำหรับธุรกิจเกษตรกรรม หากกิจการต้องการเลือกใช้วิธีการบันทึกบัญชีแบบนี้ กิจการจะต้องบันทึกสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อผลผลิตไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายการสินค้าในธุรกิจเกษตรกรรม โดยทั่วไปแล้วรายการที่จะรับรู้เป็นสินค้าฟาร์มได้จะต้องเป็นผลผลิตจากฟาร์ม หรือสัตว์เลี้ยงเพื่อขาย ซึ่งจะมีระยะเวลาที่ถือครองไม่เกินกว่ารอบระยะเวลาบัญชี แต่อย่างไรก็ตาม กิจการก็สามารถรวมสินทรัพย์ชีวภาพจำพวก สัตว์เลี้ยงฟอพันธุ์-แม่พันธุ์เพื่อผลผลิต และไม่ยืนต้นไว้ในรายการสินค้านี้ได้

วิธีการในการวัดมูลค่าของสินค้าฟาร์มถูกกำหนดไว้ในข้อกำหนดกระทรวงการคลังของประเทศสหรัฐอเมริกา (Treasury Regulation) ข้อ 1.471-6 เรื่อง “สินค้าของเกษตรกรปศุสัตว์ และเกษตรกรอื่น ๆ” (Inventories of livestock raisers and other farmers)³ การวัดมูลค่าสินค้าฟาร์ม มีดังนี้

- วิธีราคาฟาร์ม (Farm price method)
- วิธีราคาปศุสัตว์เป็นหน่วย (Unit-livestock-price method)

เหตุผลที่มีปัญญัตินี้คือ ปัญหาความไม่ชัดเจนในการกำหนดมูลค่าของสัตว์ที่ เลี้ยงไว้ และผลผลิตอื่นของฟาร์ม ธุรกิจเกษตรกรรมที่เลือกบันทึกสินทรัพย์เหล่านี้โดยสินค้าฟาร์ม สามารถวัดมูลค่าสินทรัพย์ได้ตามวิธีการต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ หากเป็นสัตว์ที่เลี้ยงไว้ กิจการสามารถวัดมูลค่าได้ตามวิธีราคาฟาร์ม หรือวิธีปศุสัตว์เป็นหน่วย ส่วนสินทรัพย์ชีวภาพอื่น ๆ จะใช้วิธีราคาฟาร์ม⁴

³ดู ภาคผนวก ข

⁴Section 1.471-6(c)

วิธีราคาฟาร์ม ตามวิธีนี้สินทรัพย์ชีวภาพที่เลี้ยงดู หรือซื้อมาต้องวัดมูลค่าตาม ราคาตลาดหักด้วยค่าใช้จ่ายโดยตรง ราคาตลาดคือ ราคาปัจจุบันของตลาดที่ใกล้ที่สุด ต้นทุนขายรวมถึงค่าขนถ่าย, ค่าขนส่งและต้นทุนอื่น ๆ วิธีการนี้สามารถนำมาปรับใช้ได้กับสินทรัพย์ชีวภาพทุกประเภท ซึ่งกิจการถือครองในทางการค้า หรือประกอบกิจการเกษตรกรรม เว้นแต่เป็นปศุสัตว์ที่กิจการต้องการวัดมูลค่าด้วยวิธีราคาปศุสัตว์เป็นหน่วย⁵

วิธีราคาปศุสัตว์เป็นหน่วย กำหนดให้ตีราคาสัตว์ที่เลี้ยงไว้แต่ละกลุ่ม ตามราคาต่อหน่วยมาตรฐาน (standard unit price) ของสัตว์ในกลุ่มนั้น กิจการที่เลือกใช้วิธีนี้ ต้องแบ่งกลุ่มสัตว์ที่เลี้ยงไว้เป็นกลุ่ม ๆ โดยอาศัยอายุและชนิด เพื่อให้ราคาต่อหน่วยของแต่ละกลุ่มเป็นราคามาตรฐานในการผลิตสัตว์ในกลุ่มนั้น⁶

ดังนั้น กฎหมายภาษีของประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดวิธีปฏิบัติต่อการแปรรูปเชิงชีวภาพของสินทรัพย์ชีวภาพ กล่าวคือ กิจการสามารถรับรู้มูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นรายการกำไรหรือขาดทุนจากการตีราคาสินค้าฟาร์มได้ โดยกิจการสามารถรวมสินทรัพย์ชีวภาพประเภทต่าง ๆ เป็นรายการสินค้าฟาร์ม แม้ว่าจะเป็สินทรัพย์ชีวภาพเพื่อผลผลิตซึ่งจะมีระยะเวลาในการถือครองยาวนานกว่าหนึ่งรอบระยะเวลา แล้วทำการวัดมูลค่าตามวิธีราคาฟาร์ม หรือวิธีปศุสัตว์เป็นหน่วยได้ขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ชีวภาพนั้นเป็นสินทรัพย์ชีวภาพประเภทใด จึงเป็นหลักเกณฑ์พิเศษที่จะทำให้สามารถตีราคาสินทรัพย์ชีวภาพ ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาการกำหนดต้นทุนของผลผลิตทางการเกษตรให้แก่เกษตรกร นอกจากนี้ยังทำให้ธุรกิจเกษตรกรรมที่บันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 41 (IAS 41) สามารถนำงบการเงินนั้นปรับปรุงเพื่อเสียภาษีได้

สำหรับในประเทศไทยจะไม่สามารถถือสินทรัพย์ให้ผลผลิตเป็นสินค้าได้ เนื่องจากขัดกับลักษณะของสินค้าที่ต้องเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน แต่ที่ในประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถถือเป็นสินค้าได้ก็เนื่องมาจากมีกฎหมายบัญญัติให้ทำได้ ทั้งยังกำหนดวิธีการวัดมูลค่าที่เหมาะสมกับสินทรัพย์ชีวภาพ ทำให้ธุรกิจเกษตรกรรมที่ใช้วิธีการราคาฟาร์ม และราคาปศุสัตว์เป็นหน่วยในการบันทึกบัญชีการเงิน กิจการจึงไม่ต้องปรับปรุงรายการให้เป็นไปตามวิธีราคาทุนเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอีก เป็นการลดภาระให้แก่ธุรกิจเกษตรกรรมในการบันทึกบัญชี

⁵Section 1.471-6(d)

⁶Section 1.471-6(e)

4.2 การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายผลผลิตทางการเกษตรในประเทศสหราชอาณาจักร

ในประเทศสหราชอาณาจักรมีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่การขายผลผลิตทางการเกษตร ในรูปของการให้สิทธิในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์ ตาม Notice 701/15 เรื่อง สัตว์และอาหาร⁷ และ Notice 701/38 เรื่อง เมล็ดพันธุ์และพืช⁸ ซึ่งหลักเกณฑ์การบรรเทาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มนี้มี 4 กรณี คือ สัตว์, ต้นไม้และเมล็ดพันธุ์, อาหาร และกระบวนการผลิตอาหาร แต่ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะ สัตว์ กับต้นไม้และเมล็ดพันธุ์

1) สัตว์ ผลิตภัณฑ์ของสัตว์มีชีวิตจะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราศูนย์ ไม่ว่าจะเป็นการขาย การเช่า การยืมสัตว์มีชีวิต โดยมีเงื่อนไขว่าสัตว์และผลิตภัณฑ์ของสัตว์นั้นต้องเป็นสัตว์ชนิดที่ตามปกติใช้เป็นอาหารสำหรับการบริโภคตามปกติ (normally producing food for human consumption) ในประเทศสหราชอาณาจักรเป็น ส่วนสัตว์ประเภทอื่นจะเสียภาษีในอัตราปกติ และแม้การขายสัตว์อาจจะเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อเป็นอาหาร

ตัวอย่างสัตว์ที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์ ได้แก่ สัตว์ที่ใช้กินเนื้อ สัตว์ที่ให้นม สัตว์ปีกรวมถึงสัตว์ที่ออกไข่ (ยกเว้นแม่พันธุ์นกสวยงาม) ปลา(ยกเว้นแม่พันธุ์ปลาสวยงาม)

แม้เป็นสัตว์ที่ให้เนื้อ แต่เนื้อสัตว์บางชนิด เช่นเนื้อจิ้งจอกจะไม่ได้รับอัตราศูนย์ เนื่องจากในประเทศสหราชอาณาจักรมิได้บริโภคจิ้งจอกเป็นปกติ สัตว์เลี้ยง (pet) บางชนิดได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์หากเป็นชนิดที่เป็นอาหาร

สัตว์ที่มีได้เลี้ยงไว้เพื่อเป็นอาหาร อาจได้รับอัตราศูนย์ได้หากเป็นชนิดที่โดยปกติใช้เป็นอาหาร

⁷ HM Customs and Excise, "Notice 701/15 Animals and animal food."

<http://www.customs.hmrc.gov.uk/channelsPortalWebApp/channelsPortalWebApp.portal?_nfpb=true&_pageLabel=VAT_ShowContent&id=HMCE_000124&propertyType=document> 13 December 2007.

⁸ HM Customs and Excise, "Notice 701/38 Seeds and Plants."

<http://www.customs.hmrc.gov.uk/channelsPortalWebApp/channelsPortalWebApp.portal?_nfpb=true&_pageLabel=VAT_ShowContent&id=HMCE_000133&propertyType=document> 13 December 2007.

2) ต้นไม้และเมล็ดพันธุ์ ต้นไม้และเมล็ดพืชต่อไปนี้จะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราปกติ ได้แก่ เมล็ด ,พืช ,ดอกไม้ที่ขายเพื่อความสวยงาม ผลผลิตอื่น ๆ ขายในลักษณะที่เป็นอาหารของสัตว์เลี้ยง สัตว์เพื่อการกีฬา และขายในลักษณะอื่นนอกจากเป็นอาหาร

พืชทุกชนิดที่ปลูกเพื่อเป็นอาหารของคนและสัตว์โดยเฉพาะจะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์ ไม่ว่าจะเป็นส่วนของ เมล็ด ต้นอ่อน ยอด สปอร์ ลำต้น

ดังนั้น มาตรการในการบรรเทาภาระมูลค่าเพิ่มของประเทศอังกฤษสำหรับผลิตผลทางการเกษตร คือ การให้สิทธิในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์ โดยมีเงื่อนไขว่าสัตว์ ต้นไม้และเมล็ดพันธุ์นั้นต้องเป็นอาหารที่บริโภคเป็นปกติในประเทศสหราชอาณาจักร

ส่วนประเทศไทย ไม่มีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่เป็นผลิตผลทางการเกษตรที่เป็นอาหารปกติของมนุษย์ดังเช่นในประเทศสหราชอาณาจักร แต่จะยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มขายผลิตผลทางการเกษตรที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีมูลค่าเพิ่มจะอยู่ในเงื่อนไขที่อยู่ในสภาพสด ไม่มีการแปรรูป ทำให้เกิดปัญหาในการตีความ ทั้งการให้สิทธิประโยชน์จะอยู่ในรูปของการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์

สรุป

ดังนั้น กฎหมายภาษีอากรของประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับธุรกิจเกษตรกรรมเป็นการเฉพาะ โดยประเทศสหรัฐอเมริกามีกฎหมายภาษีบัญญัติหลักเกณฑ์พิเศษเกี่ยวกับสินทรัพย์ชีวภาพ กล่าวคือ หากธุรกิจเกษตรกรรมเลือกถือเป็นสินทรัพย์ก็สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาลำหรับสินทรัพย์ชีวภาพได้ตามอัตราที่กำหนดไว้กับสินทรัพย์นั้น ๆ เป็นการเฉพาะ ซึ่งจะสอดคล้องกับระยะเวลาการให้ผลผลิตที่แท้จริงของสินทรัพย์ชีวภาพแต่ละประเภท และหากกิจการถือเป็นสินค้าฟาร์มก็สามารถตีราคาสินทรัพย์ชีวภาพนั้นได้ตามวิธีราคาฟาร์ม หรือวิธีราคาปศุสัตว์เป็นหน่วย กิจการจึงสามารถนำสินทรัพย์ชีวภาพทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อผลิตหรือสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อขายมารวมในรายการสินค้าฟาร์มและวัดมูลค่าตามวิธีการที่กฎหมายภาษีกำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับนโยบายทางบัญชีที่กิจการนั้นใช้อยู่ ทำให้ธุรกิจเกษตรสามารถเลือกใช้วิธีการทางภาษีที่สอดคล้องกับวิธีการทางบัญชีได้

สำหรับประเทศสหราชอาณาจักรกำหนดให้การขายสัตว์ ผลิตภัณฑ์ของสัตว์มีชีวิต ต้นไม้และเมล็ดพันธุ์ ต้นไม้และเมล็ดพืช หากเป็นสัตว์หรือพืชที่เป็นอาหารตามปกติของมนุษย์ จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราศูนย์